

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Vladika a sudcov JUDr. Ivana Machyniaka a JUDr. Jozefa Kolcuna v právnej veci žalobcu **J.**, so sídlom v H., zastúpeného JUDr. A. G., advokátom v H., proti žalovanému **H.**, so sídlom v H., zastúpenému JUDr. B. K., advokátom vo V., **o zaplatenie 278.793 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 11 C 449/00, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 1. júna 2006 sp. zn. 3 Co 279/2005, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 1. júna 2006 sp. zn. 3 Co 279/2005 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné rozsudkom z 20.12.2004 č.k. 11 C 449/00-130 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 183.891 Sk do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V časti nároku o zaplatenie sumy 94.902 Sk konanie zastavil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v rámci transformácie pôvodného družstva H., v.d., H., bol v zmysle § 10 zákona č. 42/1992 Zb. o úprave majetkových vzťahov a vyporiadaní majetkových nárokov v družstvách (ďalej len zákon č. 42/1992 Zb.) valným zhromaždením oprávnených osôb schválený 31.5.1992 transformačný projekt a následne spísaná dohoda o zániku H., v.d.,

a o vzniku následníckých organizácií formou notárskej zápisnice z 25. augusta 1992. Obsahom týchto dokumentov, okrem iného, bola dohoda, že spoločné činnosti, na ktoré sú uzavreté hospodárske zmluvy, sa zachovávajú a mesačne sa rozúčtujú v podiele H. 60 % a J. družstvo 40 % do ukončenia ich činnosti. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že zmluvný vzťah vzniknutý na základe hospodárskej zmluvy z 28. augusta 1992 uzavretej medzi S., a.s., V. a H., v.d., H. treba považovať za „spoločnú činnosť“, z ktorého dôvodu zisk z nej je potrebné rozdeliť podľa vyššie uvedených kritérií. Keďže žalovaný neuhradil žalobcovi zisk z činností vykonaných podľa tejto hospodárskej zmluvy (preklady a opravy koľajového zvršku H. V., práce na stredisku voda-kúrenie V. a nájomné mechanizmov a.s. G. V.) za mesiace október a november 1992 v celkovej sume 278.793 Sk, žalobe po zohľadnení dodatočne počas konania zaplatenej sumy 94.902 Sk (výkony za mesiace 10, 11 a 12/1992 - nájomné mechanizmov) vyhovel a priznal žalobcovi plnenie v sume 183.891 Sk. Zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 94.902 Sk odôvodnil tým, že žalobca potom, ako žalovaný dlh čiastočne uhradil, vzal v tejto časti so súhlasom žalovaného žalobu späť.

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 1. júna 2006 sp. zn. 3 Co 279/2005 na odvolanie žalovaného potvrdil rozsudok okresného súdu v jeho napadnutej časti a žalovanému uložil povinnosť uhradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania. Dospel k záveru, že okresný súd náležitým spôsobom zistil skutkový stav veci a vec správne po právnej stránke posúdil. Uviedol, že podmienkou transformácie podľa zákona č. 42/1992 Zb. bolo vyporiadanie majetku podľa transformačného projektu, ktorý bol po jeho schválení záväzný pre oprávnené osoby. V tomto prípade k vypracovaniu a schváleniu transformačného projektu nepochybne došlo. V zmysle projektu bolo dohodnuté, že dôjde k rozdeleniu pôvodného družstva na dve samostatné družstvá a to H. a J. družstvo, čo sa aj stalo. Obsahom tohto projektu bolo aj dojednanie, že činnosti, na ktoré sú uzavreté hospodárske zmluvy, sa budú naďalej vykonávať spoločne a mesačne rozúčtovávať v stanovených podieloch až do ich ukončenia. Zhodne s názorom súdu prvého stupňa, považoval zmluvný vzťah vzniknutý z hospodárskej zmluvy z 28.8.1992 za taký, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia transformačného projektu, a teda za „spoločnú činnosť“, z ktorej je potrebné zisk rozdeliť na základe kritérií uvedených v transformačnom projekte. Dôvodil, že k jej uzavretiu došlo pred vznikom novovytvorených subjektov, t.j. pred dňom 31.8.1992, že jej obsah bol totožný s obsahom predchádzajúcej hospodárskej zmluvy a že k jej uzavretiu došlo iba preto, že sa zmenilo označenie odberateľa. Keďže žalovaný uhradil plnenia vyplývajúce zo spoločných činností v mesiaci september 1992 a tieto pokračovali v nezmenenom rozsahu

až do 31.3.1993, okresný súd správne rozhodol, keď priznal žalobcovi plnenie za mesiace október, november 1992 v sume 183.891 Sk.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu, na základe podnetu žalovaného, podal včas mimoriadne dovolanie generálny prokurátor. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu a tiež okresného súdu zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Humenné na ďalšie konanie. Uviedol, že rozhodnutia konajúcich súdov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci, lebo súdy nesprávne aplikovali na daný skutkový stav, ktorý navyše nebol dostatočne zistený, predpisy hmotného práva. V konaní bol medzi účastníkmi zásadný rozpor v tom, či sa na zmluvný vzťah vzniknutý hospodárskou zmluvou z 28. augusta 1992 medzi S., a.s., V. a H., v.d., H. vzťahujú ustanovenia transformačného projektu o spoločnej činnosti (písm. h/ bod 7 projektu) alebo išlo o novú zmluvu, ktorej predmet plnenia bol zabezpečovaný už len žalovaným (H.) bez spoločnej účasti žalobcu (J.) a teda, či žalobcovi (ne)vznikol nárok na fakturáciu spoločných činností tak, ako to bolo dohodnuté v transformačnom projekte. Hoci súdy túto otázku vyriešili kladne, chýba zodpovedajúca právna argumentácia, ktorá ich viedla k takémuto právnomu záveru. Podľa generálneho prokurátora, zo znenia transformačného projektu, ako aj z notárskej zápisnice z 25. augusta 1992 vyplýva, že prejav vôle účastníkov vyslovený v týchto dokumentoch smeroval len k úprave tých spoločných činností, ktoré trvali v čase ich vyhotovenia. Iný výklad by išiel nad rámec ich vzájomnej dohody. V tejto súvislosti uviedol, že súdy nevenovali náležitú pozornosť skutočnosti, že hospodárska zmluva síce bola uzavretá 28. augusta 1992, nadobudla však účinnosť až dňom 1. októbra 1992 (začiatok plnenia poskytovaného podľa tejto zmluvy bol dohodnutý týmto dňom) a že právnym nástupcom po zaniknutom H. v.d. H. sa stal žalovaný, ktorý dňom účinnosti zmluvy vstúpil do zmluvného vzťahu so S., a.s. Argument odvolacieho súdu, že zmluvný vzťah vzniknutý z tejto hospodárskej zmluvy spadal do obdobia, ktoré upravoval transformačný projekt len preto, že k jej uzavretiu došlo pred vznikom novovytvorených subjektov, t.j. pred dňom 31.8.1992, je preto nepresvedčivý. Rovnako nepresvedčivo vyznieva i konštatovanie odvolacieho súdu, že obsah tejto zmluvy bol totožný s obsahom predchádzajúcej hospodárskej zmluvy (túto odvolací súd nemal zjavne k dispozícii, lebo sa v spise nenachádzala) a že k jej uzavretiu došlo iba preto, že sa zmenilo označenie odberateľa (podľa výpisu z obchodného registra spoločnosť S., a.s., vznikla 23. júla 1992 ako nový subjekt založený zakladateľskou listinou z 9.júna 1992 podľa § 172 zákona č. 513/1991 Zb.). Úmysel novovzniknutých subjektov vykonávať činnosť po 31.8.1992 spoločne nevyplýva ani z prípadnej zmluvy o spolupráci uzavretej v zmysle § 269 ods. 2 Obch. zák. Okrem toho

žalobca neprodukoval žiadne dôkazy o tom (hoci jeho zaťažovalo dôkazné bremeno), že skutočne od 1. októbra 1992 vykonával činnosti spoločne so žalovaným pre odberateľa spoločnosť S., a.s., a v akom rozsahu. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu spočívajúce v tom, že spoločné činnosti pokračovali v nezmenenom rozsahu až do 31. marca 1993, nemá preto základ v zistenom skutkovom stave. Rozhodnutiami súdov bol teda porušený zákon a keďže nápravu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, je daná opodstatnenosť ním podaného mimoriadneho dovolania (§ 243e O.s.p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Žalovaný sa k mimoriadnemu dovolaniu podanému generálnym prokurátorom pripojil.

Žalobca vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu uviedol, že v danej veci súdy rozhodli spravodlivo a preto ho navrhol zamietnuť. Naďalej tvrdil, že hospodárska zmluva z 28. augusta 1992 uzavretá so spoločnosťou S., a.s., bola pokračovaním zmluvy s predchádzajúcou spoločnosťou O. V. K., s.r.o., o čom svedčí ustanovenie č.l. 8.1. na strane 4 zmluvy (uvádza sa v ňom, že „Vzhľadom k doterajšiemu dlhodobému prevádzaniu stavebných prác dodávateľom na prekládkach a opravách koľajiska H. vo V., a.s. ...“). Okrem riadiacej činnosti zabezpečovanej až do konca marca 1993 Ing. J. K., sa žalobca podieľal na nákladoch spoločnej činnosti finančnou sumou viac ako 803.376 Sk (10 % podiel žalobcu vyčlenený z majetku pôvodného družstva pre pokračujúce spoločné činnosti H., družstva H.) a sumou 200.000 Sk poskytnutou žalovanému v decembri 1992. Žalobca sa teda podieľal aj v mesiacoch október a november 1992 formou výkonov aj nákladov na spoločnej činnosti. Navyše, v transformačnom projekte sa nehovorí o tom, že J. družstvo sa má priamo podieľať na výkonoch pracovnou silou. Okrem toho nesúhlasil s názorom generálneho prokurátora, že znenie transformačného projektu treba vykladať tak, že sa ním upravili len spoločné činnosti, ktoré trvali v čase jeho vyhotovenia. V tejto súvislosti poukázal na zmluvu o nájme mechanizmov uzavretú so spoločnosťou G., a.s., dňa 1.6.1992, teda deň po schválení transformačného projektu a na to, že žalovaný v súlade s ním plnil z tejto spoločnej činnosti aj za mesiace október a november 1992. Pri výklade ustanovení transformačného projektu použitého generálnym prokurátorom, by však ani táto zmluva nemala byť považovaná za zmluvu ošetrovanú týmto dokumentom. Žalobca zdôraznil, že si v skutočnosti uplatnil iba nároky, ktoré mu vyčíslil sám žalovaný ako podiel zo spoločných činností družstva po jeho transformácii.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas (§ 243g O.s.p.) generálny prokurátor za splnenia podmienok požadovaných ustanovením § 243e O.s.p., preskúmal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

Z obsahu spisu sa podáva, že žalobca sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy 278.793 Sk titulom úhrady faktúr č. 3/12/92 a č. 4/12/92, ktorými žalovanému vyúčtoval výkony za mesiace október a november 1992 za práce spočívajúce v prekládke a opravách koľajových zvrškov na H. V. K. (hospodárska zmluva č. 2/AN/H/92 z 28.8.1992), za práce na stredisku voda a kúrenie V. K. (doposiaľ nie je zrejmé na základe akého zmluvného vzťahu boli tieto práce vykonávané) a za nájomné mechanizmov, ktoré boli zmluvou o nájme prenajaté G., a.s. (táto časť nároku nie je už predmetom dovolacieho konania). Nárok uplatňoval ako plnenie zo spoločných činností vykonávaných účastníkmi po transformácii pôvodného družstva. Jeho právny základ opieral o transformačný projekt schválený oprávnenými osobami 31.5.1992 a o dohodu uzavretú medzi predsedami družstiev žalobcu a žalovaného.

Odvolací súd, zhodne so súdom prvého stupňa, dospel k právnomu názoru, že zmluvný vzťah vzniknutý z hospodárskej zmluvy z 28.8.1992 treba považovať za taký, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia transformačného projektu, a teda za „spoločnú činnosť“, z ktorej je potrebné aj zisk rozdeliť na základe kritérií uvedených v transformačnom projekte.

Generálny prokurátor vyslovil nesúhlas s týmto právnym názorom odvolacieho súdu. Podľa neho, prejav vôle účastníkov vyslovený v dokumentoch, týkajúcich sa transformácie, smeroval len k úprave tých spoločných činností, ktoré trvali v čase ich vyhotovenia. V danej veci však nejde o takýto prípad. Navyše, rozsudok odvolacieho súdu postráda predovšetkým presvedčivú právnu argumentáciu a je založený na neúplných zisteniach, resp. na skutočnostiach, ktoré z obsahu spisu nevyplývajú.

Dovolací súd súhlasí s generálnym prokurátorom v tom, že v danom spore bolo rozhodujúce dať jednoznačnú odpoveď na otázku, či vo vzťahu, a to treba zdôrazniť, medzi žalobcom a žalovaným ide o prípad, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia transformačného projektu, upravujúce spoločné činnosti, ich zachovanie a delenie (rozúčtovávanie).

Z obsahu transformačného projektu prijatého v zmysle zákona č. 42/1992 Zb. vyplýva, že bolo dohodnuté rozdelenie pôvodného družstva na dve samostatné družstvá H., družstvo a J., družstvo, že okrem iného v zmysle § 9 ods. 5 písm. h/ zákona č. 42/1992 Zb. pod bodom h/ obsahuje časový harmonogram transformácie družstva, vrátane lehôt na vykonanie úkonov nevyhnutných podľa Obchodného zákonníka, a že bol schválený 31.5.1992 a teda pre oprávnené osoby záväzný. Keďže transformačný projekt medzi zúčastnenými stranami (dovnútra) nadobudol účinnosť dňom jeho schválenia, t.j. dňom 31.5.1992 a novovzniknuté subjekty (navonok vznikli až dňom zápisu do Obchodného registra, t.j. 31.8.1992) sa na plnení niektorých doposiaľ vzniknutých záväzkov podieľali spoločne, bolo potrebné na prechodnú dobu (spravidla do ukončenia transformácie) v ňom upraviť, akým spôsobom budú riešené vzťahy, vyplývajúce, okrem iného, zo spoločnej činnosti, na ktoré sú hospodárske zmluvy už uzavreté. Úprava je zakotvená pod bodom h/ položkou 7. transformačného projektu, podľa ktorej spoločné činnosti, na ktoré sú uzavreté hospodárske zmluvy, ponechať do ukončenia hospodárskej zmluvy a mesačne rozúčtovať v podiele: H., družstvo 60 %, J., družstvo 40 % do ukončenia ich činnosti. Vzhľadom na účel, ktorému má táto úprava slúžiť, ako aj vzhľadom na jej znenie, dovolací súd, zhodne s generálnym prokurátorom dospel k záveru, že predmetom úpravy boli len tie spoločné činnosti, ktoré dovtedy, t.j. do dňa 31.5.1992, existovali na základe skôr uzavretých hospodárskych zmlúv. Tieto spoločné činnosti (nie iné) sa mali do ukončenia transformácie, resp. až do ukončenia platnosti hospodárskych zmlúv, prípadne do ukončenia ich spoločnej činnosti, zachovať a mesačne rozúčtovať v podieloch tam stanovených, pričom deleniu podliehali náklady, výkony a zisk. To znamená, že k deleniu medzi novovzniknuté subjekty podľa dohodnutého kľúča, malo v tomto prechodnom období, výnimočne dochádzať bez bližšieho skúmania rozsahu skutočne vynaložených nákladov a výkonov (inak je spravodlivé, ak ten, kto sa zúčastňuje na zisku zo spoločnej činnosti, sa v rovnakom rozsahu zúčastňuje aj na nákladoch a výkonoch, prípadne stratách). Treba dodať, že z režimu tejto úpravy, zásadne nie je možné vylúčiť spoločné činnosti vykonávané podľa hospodárskych zmlúv, ktorých účinnosť nastala do vzniku nových subjektov (do 31.8.1992).

Podľa názoru dovolacieho súdu, chápanie ustanovení transformačného projektu, ktoré sa týkali spoločnej činnosti v uvedenom zmysle, zodpovedá aj spravodlivému vypořádaniu majetkových vzťahov účastníkov v rámci nimi uskutočnenej transformácie vykonanej v zmysle zákona č. 42/1992 Zb. Účelom transformačného projektu schváleného v rámci

transformácie družstva podľa vyššie citovaného zákona totiž nemohlo byť a ani nebolo upraviť delenie (rozúčtovávanie) spoločných činností podľa vopred dohodnutého kľúča na prípady tých spoločných činností, ktoré eventuálne nastali a boli realizované až po ukončení celého procesu transformácie (spoločných činnosti vzniknutých v budúcnosti).

V posudzovanej veci z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca a žalovaní vykonávali v čase, kedy bol transformačný projekt schválený, tri samostatné spoločné činnosti a to práce spočívajúce v prekládke a opravách koľajových zvrškov na H. V. K. v zmysle hospodárskej zmluvy č. 01/AN/H/92 uzavretej medzi pôvodným družstvom H., v.d., H. a O. V., s.r.o., K., platnosť ktorej skončila 31. septembra 1992 (táto sa v spise nenachádza), práce na stredisku voda a kúrenie V. K. (doposiaľ nie je zrejme na základe akého zmluvného vzťahu boli tieto práce vykonávané a kedy bola spoločná činnosť ukončená) a nájom mechanizmov podľa zmluvy o nájme uzavretej medzi pôvodným družstvom H., v.d., H. a spoločnosťou G., a.s., ktorá činnosť bola ukončená 31.12.1992 (táto sa tiež v spise nenachádza - nároky z nej vyplývajúce však nie sú predmetom dovolacieho konania). V týchto prípadoch ide nepochybne o spoločné činnosti, na ktoré boli v čase schválenia transformačného projektu, uzavreté hospodárske zmluvy (u ostatnej išlo zrejme o prípad, kedy spoločná činnosť vznikla a sčasti sa aj realizovala síce po 31.5.1992, ale do 31.8.1992) a teda, na ktoré sa vzťahoval režim transformačného projektu o ich zachovaní a delení (rozúčtovávaní) v zmysle jeho bodu h/ položky 7.

Iné činnosti, ktoré účastníkom vznikli po ukončení transformácie družstva a ktoré prípadne aj po tomto období spoločne realizovali, nebolo už možné deliť (rozúčtovávať) podľa zásad prijatých v transformačnom projekte. Medzi takúto činnosť, ktorú podľa tvrdenia žalobcu účastníci uskutočňovali spoločne, treba zahrnúť aj činnosť vykonávanú v zmysle hospodárskej zmluvy č. 2/AN/H/92, ktorá síce bola uzavretá medzi pôvodným družstvom H., v.d., H. a S., a.s., V. 28.8.1992, avšak ktorej účinnosť nastala až 1.10.1992 (na jej základe bol dodávateľ povinný poskytnúť plnenie až od 1.10.1992). Ide teda nepochybne o činnosť, ktorá vznikla až po ukončení transformácie družstva (v čase transformácie družstva nebola na ňu uzavretá hospodárska zmluva), z ktorého dôvodu aj v prípade, ak by účastníci podľa nej poskytovali predmet plnenia spoločne, nie je možné túto činnosť deliť (rozúčtovávať) podľa zásad prijatých v transformačnom projekte.

Nárok žalobcu, ktorým uplatnil plnenie za práce spočívajúce v prekládke a opravách koľajových zvrškov na H. V. K. za mesiace október a november 1992 vykonané v zmysle tejto hospodárskej zmluvy, nemožno preto považovať za prípad, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia transformačného projektu o spoločnej činnosti. Ak odvolací súd dospel k opačnému záveru, jeho rozhodnutie je nesprávne, založené na nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací súd súhlasí napokon s generálnym prokurátorom aj v tom, že žalobca v konaní pred súdmi nižších stupňov nepreukázal, hoci jeho zaťažovalo dôkazné bremeno, existenciu dohody o spolupráci uzavretej v zmysle § 269 ods. 2 Obch. zák., na ktorú sa odvoláva v texte faktúr č. 3/12/92 a č. 4/12/92 (sám žalobca v liste zo 14.12.1992 uvádza, „že až po podpísaní vzájomnej dohody o spolupráci našich družstiev po transformácii v rámci finančných možností družstva budeme sa podieľať na financovaní spoločných činností“) a ani to, že by sa v žalovanom období skutočne podieľal na činnostiach, vykonávaných v prospech odberateľa S., a.s., spoločne so žalovaným a v akom rozsahu.

Pokiaľ žalobca vo vyjadrení k dovolaniu namietal, že sa podieľal na nákladoch spoločnej činnosti finančnou sumou viac ako 803.376 Sk (10 % podiel žalobcu vyčlenený z majetku pôvodného družstva pre pokračujúce spoločné činnosti H., družstva H.) a sumou 200.000 Sk poskytnutou žalovanému v decembri 1992, treba uviesť, že z doposiaľ vykonaného dokazovania nevyplýva, že by 10 %-tný podiel žalobcu vyčlenený z majetku pôvodného družstva pre žalovaného, mal byť použitý výlučne na pokračujúce spoločné činnosti. Pokiaľ ide o sumu 200.000 Sk, z obsahu spisu vyplýva, že táto bola žalobcovi v celom rozsahu vrátená.

Za nenáležité treba považovať aj tvrdenie žalobcu (odôvodňoval ním existenciu spoločnej činnosti v čase schválenia transformačného projektu) spočívajúce v tom, že hospodársku zmluvu č. 2/AN/H/92 z 28.8.1992 treba považovať za „pokračovanie“ hospodárskej zmluvy č. 01/AN/H/92 uzavretej medzi pôvodným družstvom H., v.d., H. a O. V., s.r.o., K.. Podľa dovolacieho súdu, ide o úplne novú hospodársku zmluvu, bez akejkoľvek právnej návaznosti na predchádzajúcu zmluvu. O tom svedčí, že zmluva bola uzavretá medzi úplne inými subjektmi (na strane odberateľa S., a.s., V., ktorý subjekt nie je právnym nástupcom O. V., s.r.o., K.), že predmetom jej dodávky bola kompletná starostlivosť o koľajisko H. vo V. a.s. K., že v nej bola dohodnutá lehota plnenia dodávok

od 1.10.1992 do 30.9.1993 a že v jej texte sa nikde neuvádza, že by išlo o dodatok k hospodárskej zmluve č. 01/AN/H/92.

Rovnako neobstojí ani porovnávanie spoločnej činnosti, spočívajúcej v nájme mechanizmov podľa zmluvy o nájme uzavretej so spoločnosťou G., a.s., s činnosťou spočívajúcou v prekládke a opravách koľajových zvrškov na H. V. K.. Predovšetkým treba uviesť, že ide o činnosti s úplne rozdielnou povahou, pričom prvá z nich, na rozdiel od ostatne uvedenej, nastala v čase do 31.8.1992 a v tomto období bola aj riadne realizovaná. Okrem toho treba uviesť, že aj po dokončení transformácie sa žalobca na tejto činnosti, až do jej ukončenia, podieľal, lebo vlastnícky jemu patriace dopravné mechanizmy boli tiež predmetom nájmu. To si napokon zrejme uvedomil aj žalovaný a za tieto „spoločné činnosti“ žalobcom požadované plnenia dodatočne uhradil.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že mimoriadnym dovolaním generálneho prokurátora napadnutý rozsudok odvolacieho súdu je postihnutý vadou uvedenou v § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p., z ktorého dôvodu ho Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil; právny názor dovolacieho súdu v tomto rozhodnutí vyslovený je pre krajský súd záväzný (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

